

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **O. Z.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. D. S., advokátom v T., proti žalovanému **Ing. P. Z.**, bývajúcemu v P., **o obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 12 C 85/2011, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. augusta 2012 sp. zn. 10 Co 176/2011, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Piešťany uznesením z 25. júla 2011 č.k. 12 C 85/2011-36 v spojení s opravným uznesením z 29. októbra 2012 č.k. 12 C 85/2011-61 návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 6 Ro 386/2010 zamietol, žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 226,44 Eur. Zamietnutie návrhu na obnovu konania právne odôvodnil § 45 ods. 1, § 172 ods. 1, § 173 ods. 1, § 174 ods. 1, § 228 ods. 1 a § 230 ods. 1 O.s.p., majúc za to, že návrh na obnovu konania je neopodstatnený. Poukázal na to, že takýto návrh žalobca (pôvodný žalovaný) neodôvodnil žiadnymi takými skutočnosťami, dôkazmi, či rozhodnutiami, ktoré by neexistovali i v čase pôvodného konania a ktoré by nemohol uplatniť bez svojej viny a mohli by privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalobcu uznesením z 31. augusta 2012 sp. zn. 10 Co 176/2011 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, nariadil súdu prvého stupňa opraviť zrejme nesprávnosti v napadnutom uznesení spočívajúce v zámene žalobcu a žalovaného.

Žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožnil s právnymi závermi súdu prvého stupňa a pre potrebu vypořádania sa s odvolacími námietkami poukázal na § 228 ods. 1, 2, § 159 ods. 1, § 174 ods. 1 O.s.p., a s poukazom na to, že obnova konania je mimoriadnym prostriedkom, čo znamená, že tento opravný prostriedok nie je prípustný bez ďalšieho, t.j. bez splnenia zákonom ustanovených podmienok a ani proti akémukoľvek rozhodnutiu. Zdôraznil, že návrhom na obnovu možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie a preto pri úvahe o pravdivosti doterajšej argumentácie žalobcu obnovy, t.j., že mu platobný rozkaz nebol doručený tak, ako to predpokladá zákon, celý postup takéhoto účastníka treba potom považovať za kontraproduktívny, pretože úspech návrhu na obnovu konania, resp. rozhodnutia, ktoré sa pre nedoručenie nemohlo stať právoplatným, je vylúčený. Stotožnil sa so súdom prvého stupňa, že žalovaným nevyužitie možnosti podať odpor proti platobnému návrhu, resp. návrh na odpustenie zmeškania lehoty na jeho podanie bolo treba vyhodnotiť aj ako vlastné zavinené správanie účastníka, ktorým opomenul účinne hájiť svoje práva ešte v pôvodnom konaní. Zároveň zdôraznil, že pravdepodobnosť priaznivejšieho rozhodnutia pre navrhovateľa obnovy bolo by možné vyvodiť len z tých skutočností a dôkazov, ktorými by mohla byť spochybnená správnosť platobného rozkazu, medzi ne však nepatrili dôkazy smerujúce k preukázaniu neštandardného, či účelového spôsobu doručenia platobného rozkazu žalovanému z konania, ktoré sa má obnoviť. Žalovanému náhradu odvolacieho konania, i napriek jeho úspechu v konaní nepriznal, keďže mu takéto trovy nevznikli a ani nepodal návrh na ich priznanie (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý ho žiadal zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal odložiť jeho vykonateľnosť. Citoval čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, § 1, § 172 ods. 1 O.s.p. a zdôraznil, že nevyhnutnou náležitosťou návrhu na vydanie platobného rozkazu je skutkové odôvodnenie nároku uplatneného návrhom (R 42/1973); a tiež, že predpokladom na vydanie platobného rozkazu je, aby už v návrhu bol popísaný skutkový stav uplatneného nároku a aby v ňom boli uvedené údaje potrebné na to, aby platobný rozkaz mohol byť podkladom na výkon súdneho rozhodnutia (Zboru IV str. 757). Podľa názoru dovolateľa sa sudy nižších stupňov uvedenými zásadami neriadili a preto sú ich rozhodnutia nesprávne (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a zároveň aj nepreskúmateľné.

Žalovaný považoval rozhodnutia súdov nižších stupňov za vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.), alebo ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), alebo ak ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Keďže rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré je napadnuté dovolaním, nevykazuje znaky niektorého z týchto uznesení, nemožno prípustnosť dovolania žalobkyne vyvodiť z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

S prihliadnutím na § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia.

Dovolateľ konkrétne netvrdil, že by konanie bolo postihnuté vadou konania v zmysle § 237 písm. a/ až f/ O.s.p. a vada tejto povahy ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Dovolateľ (bez ďalšieho) namieta nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa ako aj odvolacieho súdu. Treba zdôrazniť, že v prípade nedostatočného odôvodnenia a rozhodnutia napadnutého dovolaním možno usudzovať na vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. že postupom súdu bola účastníkovi konania odňatá možnosť pred ním konať. Náležité zdôvodnenie rozhodnutia je jedným z aspektov práva účastníka na spravodlivý proces.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 169 ods. 1 O.s.p. v odôvodnení uznesenia sa uvedie, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia. Ak súd rozhodol o vykonateľnosti uznesenia až po jeho právoplatnosti (§ 171 ods. 3), uvedie dôvody, pre ktoré viazal vykonateľnosť až na právoplatnosť rozhodnutia.

Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená vo vyššie citovanom ustanovení. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Občiansky súdny poriadok v § 219 ods. 2 O.s.p. dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V preskúmvanej veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutia súdov nižších stupňov zodpovedajú vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Dovolaním napadnuté uznesenie dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo návrhu na obnovu konania nebolo možné vyhovieť. Okolnosť, že táto odpoveď dovolateľa neuspokojuje, neznamená, že odôvodnenie nespĺňa parametre zákonného rozhodnutia v zmysle § 169 ods. 1 v spojení s § 157 ods. 2 O.s.p.

Pokiaľ ide o námietky dovolateľa spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci, tieto by bolo možné preskúmať len v tom prípade, ak by dovolanie bolo prípustné. Dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ak by aj bol daný, sám osebe však nezakladá prípustnosť dovolania, preto sa dovolací súd týmito námietkami nemôže zaoberať.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p., a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 239 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobcu odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

Dovolací súd nezistil splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. apríla 2013

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková